

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af politiets efterretningstjenestes virksomhed [af Skræppenborg-Nielsen m. fl.].

Valgt blev: *K. Axel Nielsen, K. B. Andersen, Arup, Egon Jensen, Niels Mørk, Viola Nørlov, Kaj Rasmussen, Wingsøe, Else-Merete Ross, Vagn Bro, Holmberg, Thisted Knudsen, Helga Pedersen, Thestrup, Ole Bjørn Kraft, Erik Kragh og Skræppenborg-Nielsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 68) findes i tidenden sp. 1989, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 269).

Der var stillet 20 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Hans Rasmussen: Forslaget til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension er, som det blev præciseret under første behandling, et meget vigtigt lovforslag. Som en almindelig bedømmelse kan jeg da også give udtryk for, at det er blevet overordentlig sagligt og indgående behandlet i det nedsatte folketingsudvalg, der nu har afgivet betænkning over lovforslaget.

Der er til arbejdsministeren stillet en lang række vigtige spørgsmål, som er blevet besvaret, og som giver en alsidig oplysning af mange sider, der står direkte i forbindelse med denne pensionslovgivning.

Til udvalget er der fremsendt adskillige henvendelser, som også er blevet behandlet, hvilket fremgår af det bilag til betænkningen, som udvalget allerede havde mulighed for at afgive til folketinget den 24. februar.

Jeg vil gerne udtrykke min glæde over den saglige behandling, der har fundet sted i det nedsatte folketingsudvalg. Selv om vi ikke havde muligheder for helt at samordne de enkelte medlemmers synspunkter, så alle følte sig tilfreds med forslaget, som det foreligger med ændringsforslag her ved anden behandling, er der vist ingen i det nedsatte folketingsudvalg, der er utilfreds med de stillede ændringsforslag, der i det væsentligste også må anses som forbedringer af det lovforslag, som i første omgang blev fremsat af den højtærede arbejdsminister.

Så vidt jeg kan skønne, vil de af den højtærede arbejdsminister stillede ændringsforslag, der er tiltrådt af hele udvalget eller et flertal af dette, få en let gang gennem folketinget. Derimod mener jeg ikke, at man kan give tilslutning til de af et mindretal, socialistisk folkeparti, stillede ændringsforslag, som jeg senere skal sige et par ord om.

Da forslag til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension kom til første behandling stod det alle klart, at lovforslaget var et led i overenskomstloven og som følge heraf kun ville dække de lønmodtagere og funktionærer, som er underkastet helhedsløsningen. Oppositionen fandt, at dette var en art diskriminering over for andre kredse i befolkningen, derunder de private næringsdrivende.

Navnlig ud fra denne betragtning nedsatte regeringen umiddelbart efter en embedsmandskommission, der skulle finde frem til en almindelig tillægspension dækkende hele befolkningen. Så vidt jeg forstår, vil man ret hurtigt, effektivt og aktivt gå i gang med dette arbejde. Personlig er jeg af den opfattelse, at man ikke bør opretholde noget skel i befolkningen, selv om vi i første omgang søger parterne på arbejdsmarkedet dækket gennem det lovforslag, der her foreligger til behandling. Det er imidlertid mit indtryk, at der vil gå nogen tid, inden bearbejdningen af det meget omfattende materiale kan blive foretaget. Heri bør man efter min opfattelse inddrage såvel den svenske ordning som de begyndende betragtninger, man er ved at lægge til grund for en lignende tillægspension i Norge.

Endvidere er det mit indtryk, at den opfordring, regeringen har fået fra et mindretal til inden lovforslagets færdigbehandling